

[Clausager.]

den 17. December, dog saaledes, at den for Cigarers og Cigarillos Vedkommende først træder i Kraft fra og med den 2. Januar. Dette er sket af Hensyn til de Lagerbeholdninger, man ligger med her og dér ude omkring. Der vil nødvendigvis komme et Tab paa Cigarbeholdningerne, da de gaar ned i Pris, og man har ønsket, at dette Tab ikke skulde blive for overvældende. Derfor giver man en Tidsfrist, saa de handlende kan faa realiseret lidt af dem, inden det nye træder i Kraft.

Jeg maa nævne endnu en Ting. Vi er fra alle Sider enige om, at idelige Ændringer i Tobaksbeskatningen forstyrrer Arbejdsroen og volder Faget Vanskeligheder, og derfor udtaler vi, at det er vor Forudsætning — og det har Ministeren ogsaa udtalt var Forudsætningen —, at der nu skal være Ro i nogen Tid. Men jeg maa i denne Forbindelse udtale min Glæde over, at vi har foretaget saa væsentlige og dybtgaaende Ændringer, hvad sikkert ogsaa var nødvendigt, for at der kan blive Ro i længere Tid. Det staar for mig saaledes, at vi kunde ikke i Længden se paa, at Cigaretforbruget tiltog i umaadelig Grad, trods Skatten, medens Cigarforbruget tog af, maaske i nogen Grad som Følge af Skatten. Det er absolut en god Forholdsregel, finanspolitisk set, at øge Skatten, hvor Forbruget stiger trods Skatten og lette Skatten, hvor Forbruget viger som Følge af Skatten. Det kan man ikke komme udenom. Det er godt, at der er foretaget saa store Ændringer, for saa kan vi bedre faa det til at staa fast, at der bliver Ro i nogen Tid. Naturligvis kan man ikke binde en kommende Rigsdag, men en Udtalelse i den Retning fra et stort Flertal vil formodentlig have ikke saa lidt Betydning.

Maa jeg endelig sige til sidst: Mærkværdigvis er dette lille Stykke praktisk Skattepolitik eller Fagpolitik, hvad man nu vil kalde det, blevet pustet op til at være noget ret storpolitisk, vel navnlig af den Grund, at Flertallet er sammensat af de to Partier, der ellers meget ofte strides paa det heftigste, Venstre og Socialdemokratiet. Man fabler om, at nu er der lagt en ny Linie. Jeg kan saamænd berolige Folk med, at Samarbejdet vistnok ikke holder i ret mange Timer eller Dage. Jeg kunde meget godt tænke mig, at netop disse to Partier i Løbet af meget kort Tid om andre Spørgsmaal vil staa i den stærkeste Modsætning til hinanden. Men her har man kunnet enes om et saadant Stykke Døgnpolitik eller Fagpolitik.

Man hører saa ofte sige om Rigsd-

gen: Ja, se, I forstaar jo at slaas, det er I dygtige til, I kan kævles om Tingene, deri har I opnaaet en vis Færdighed, der er stadig partipolitiske Stridigheder, men lave noget kan I ikke ret lidt. Dertil vil jeg sige, at saa er det da en stor Tilfredsstillelse for en Gangs Skyld, at vise Omverdenen, at man kan lægge alle partipolitiske Stridigheder til Side for en Tid for at enes om et Stykke Arbejde, man mener har Betydning baade finanspolitisk, skattepolitisk og arbejdsmæssigt. Og jeg skulde mene, at netop de Partier, der kan bestemme sig til at lægge de partipolitiske Stridigheder til Side og gennemføre noget, som der er gode Grunde for, ikke taber noget ved det, og at det ikke er til Forkjælpelse for nogen af dem. Jeg tror derimod, at de Partier, der af mere eller mindre partipolitiske Grunde har holdt sig udenfor for at have en lille Særmening og ikke har kunnet bøje sig for det store, vigtige Resultat, i det lange Løb snarest vil fortryde det. Med disse Ord skal jeg anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Finansminister og tiltraadt af et Flertal, til Vedtagelse.

Drachmann: Ordføreren for dette prisværdige Flertal, hvis Lov lige blev sunget, det ærede Medlem Hr. Clausager, begyndte yderst beskedent med at prise sig selv og sit Standpunkt fra første Behandling. Det kunde han for saa vidt have Ret i; jeg vil dog straks tilføje, at dette Standpunkt var ikke Lovforslagets, det var ikke hans egen Ministers. Thi det, der er sket, og som i Virkeligheden har fuldkommen forandret Lovforslaget, saaledes at der efter vor Mening ikke er tilstrækkelig Kontinuitet mellem Lovforslaget og det endelige Resultat her i Dag, er jo, at der er foretaget den store Omlægning af Tobaksbeskatningen, som vi principielt har erklæret os imod, og om hvilken den højtærede Finansminister, da Talen var herom ved første Behandling, sagde, at han eventuelt kunde tænke sig en saadan Omlægning teoretisk, men, tilføjede han, den maatte da forberedes ved en meget grundig Overvejelse — og her henviste den højtærede Minister til den store Tobakskommission, hvis Arbejde resulterede i Loven af 1922. Vi kunde principielt tiltræde dette Syn, men det har forbavset os, blandt alt det øvrige, der har forbavset os i denne Sag, at den højtærede Minister i sin Beskedenhed har kunnet nøjes med de to Dage, som der faktisk blev til Forhandlinger mellem Administrationen og Erhvervene,